

Moja pesem

Magdalena
Svetina-Terčon

razlijam se
skozi pepelnato sito
v spajanje
novih sanj
da bodo razgrele asfalt
ga poteptale
in potem
čakala
na novo voljo

razlijam se
nikolivečvase

*

moja pesem
ni bila nikoli moja
vzela sem ti jo
in jo skrčila
veselje sem preskočila
stlačila sem ga v vrečo
in ga zažgala
zato mi ne reci
naj ti jo vrnem
brez smeha niti tvoja ne bo

*

previdno polzim skozi
 puščavo smeha
 da ne bi zbudila žalosti
 kajti ta spi za devetimi
 kaminom in preži
 kakor pajek na žrtev
 grem po pesku
 da bi ne bila
 zanjo žrtvovana

*

pod okopi
 se skriva najin
 nad oblaki je moj
 nekje pa je čisto svoj

veter
 ki se noče igrati
 tišine

*

nekoč
 se bom predramila
 obdana z rdečimi znamenji
 preminula
 se bom iskala v
 trhljih čolnih
 bom spala
 v kamnitih posodah
 bom v rumeni steklenici
 na vidnem mestu
 pa vendar vsem nevidna
 bom drugačna jaz

*

ko sva hotela prečkati
 prazno cesto se je
 napolnila z rešetastimi

Moja pesem
 itzo
 mi
 vsv

nogami
 so trepetale
 so drobile
 so lomile
 ljubezen ob treh

potem je bilo jutro
 vsak na svoji strani sanj
 sva vanj stopila

*

sprehajava se pod
 oboki
 utrujenega jutra
 mimo nemirnih mušic
 se hočeva
 med ljudmi
 se iščeva
 morda se bova jutri
 zgrešila
 iskalca rumenih vijolic

*

nad mano moje silno morje
 hoče kar ne morem dati
 strah me je
 ker mi bo vzelo kar je pod
 mojimi podplati
 moje rože
 moje srečo
 bo v pesek zakopalo
 in potem bo kakor orel
 mojo dušo tvojo ukralo

*

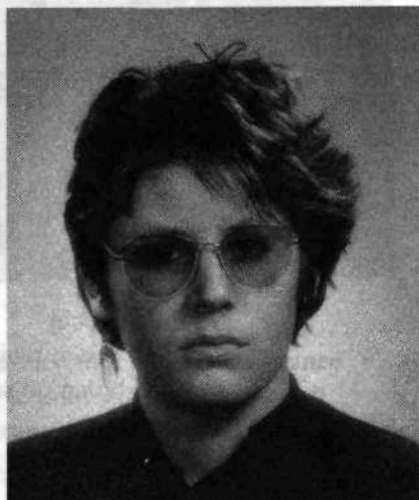
ne bom se premaknila
 iz sebe znova vase
 bom raje kar obstala
 med sabo danes in jutri

se bom prekrizala
negibno
in bom roko spustila
na tvoje

*

sem sama
z dežjem
na prikritih poteh
prekrila sledi
in ključ sem odvrгла
in besede nisem napisala
samo vetru sem rekla
naj ne piha v mojo smer

Za majhno majoliko spominov

Breda
Slavinec

Pri samem hudiču
vse je mirno in tiho
le ključi se sami premikajo
v ključavnicah